

Folketingets Lovsekretariat

Departementet

Holmens Kanal 22
1060 København K

Dato: 13. april 2011

Tlf. 3392 9300
Fax. 3393 2518
E-mail sm@sm.dk
www.sm.dk

Under henvisning til Folketingets brev af 8. april 2011 følger hermed socialministerens endelige svar på spørgsmål nr. S 1539, stillet af Martin Henriksen (DF).

JUB/ J.nr. 2011-2491

Spørgsmål nr. S 1539:

"Vil ministeren kommentere artikel "Slået hjem" fra LEV-bladet nr. 2, april 2011, omhandlende udviklingshæmmedes manglende muligheder for selvbestemmelse med hensyn til, hvor de vil bo?"

Svar:

Det er kommunalbestyrelsen, der har myndighedsansvaret på det sociale område i forhold til den enkelte borger, og derfor træffer afgørelse i de enkelte sager. Jeg har stor forståelse for Louise Thykærs ønske om at flytte sammen med sine venner fra Lyngåkollegiet til et nyt botilbud i Skødstrup, når Lyngåkollegiet nedlægges. Men jeg kan ikke afgøre den enkelte sag, ligesom jeg ikke kan pålægge kommunalbestyrelsen at træffe en bestemt afgørelse. Kommunens afgørelse kan påklages til Det Sociale Nævn efter servicelovens § 166.

I artiklen henvises til lov nr. 550 om sammenhæng mellem visitationskompetence og finansieringsansvar på det specialiserede socialområde, men lovændringen indeholder ikke regler om, at kommunerne kan flytte borgerne i videre omfang, end de kunne før lovændringen. Når en kommune beslutter at nedlægge et botilbud, og det som følge deraf skal fraflyttes, aktualiserer nedlæggelsen imidlertid i sig selv, at handlekommunen skal tage stilling til, hvilke indsatser borgeren skal tilbydes til erstatning for de tilbud, som ophører.

Det fremgår af retssikkerhedslovens § 4, at borgeren skal have mulighed for at medvirke ved behandlingen af sin sag. Det fremgår endvidere af retssikkerhedslovens § 5, at kommunalbestyrelsen skal behandle spørgsmål om hjælp i forhold til alle de muligheder, der findes for at give hjælp efter den sociale lovgivning, herunder også rådgivning og vejledning.

Der er i 2002 indført regler om frit valg for borgeren af § 108-botilbud og almene ældre- og handicapboliger inden for og på tværs af kommunegrænser. For at kunne benytte det frie valg skal borgeren opfylde visitationsbetingelserne i såvel opholdskommunen som boligens beliggenhedskommune/tilflytningskommunen.

Ankestyrelsen har i afgørelse nr. 165-10 fastslået, at kommunen ikke kan afslå at betale for ophold i længerevarende botilbud efter servicelovens § 108 ønsket af en ansøger efter fritvalgsreglerne, hvis botilbuddet skønnes egnet og ikke er væsentligt dyrere end det tilbud, kommunen er kommet med.

Med lov nr. 550 er det blevet mere gennemskueligt for kommunerne at benytte tilbud i andre kommuner ved at sikre, at en kommune fortsat har indflydelse på sagsforløb og serviceniveau i de tilfælde, hvor kommunen har visiteret en borger til et botilbud uden for kommunen. Loven giver derfor ikke mulighed for, at borgeren selv kan bestemme, hvilken kommune der skal være handlekommune for den pågældende. Disse hensyn til kommunernes styringsmuligheder indebærer imidlertid ikke, at den enkelte borger ikke har indflydelse på behandlingen af sin sag, og borgeren har fortsat adgang til at klage over kommunens afgørelse til Det Sociale Nævn.

Benedikte Kiær

/ Karin Ingemann